Shabbat Sh'kalim 18 February 2023 / 27 Sh'vat 5783

שמות כ"ב:כ'-כ"ג:י"ג

Exodus 22:20-23:13

(20) You shall not wrong or oppress a stranger, for you were strangers in the land of Egypt. (21) You [communal leaders] shall not illtreat any widow or orphan. (22) If you do mistreat them, I will heed their outcry as soon as they cry out to Me, (23) and My anger shall blaze forth and I will put you to the sword, and your own wives shall become widows and your children orphans. (24) If you lend money to My people, to the poor among you, do not act toward them as a creditor; exact no interest from them. (25) If you take your neighbor's garment in pledge, you must return it before the sun sets; (26) it is the only available clothing—it is what covers the skin. In what else shall [your neighbor] sleep? Therefore, if that person cries out to Me, I will pay heed, for I am compassionate. (27) You shall not revile God, nor put a curse upon a chieftain among your people. (28) You shall not put off the skimming of the first yield of your vats. You shall give Me the male first-born among your children. (29) You shall do the same with your cattle and

(כ) וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹּא תִלְּחָצֶנּוּ כֵּי־ גַרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם. (כא) כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנְּוּן. (כב) אִם־עַנָּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַקֹ אֵלֵי שָׁמִעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתְוֹ. (כג) וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהִיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתֹמִים. {פּ}

(כד) אִם־כֶּסֶף ו תַּלְּנֶה אֶת־עַמִּי אֶת־ הָעָנִי עִפָּּוֹדְ לֹא־תִהְיֶה לֹּוֹ כְּנֹשֶׁה לְא־ תְשִּׁימִּוּן עָלָיו נֵשֶׁרִּי (כה) אִם־חָבֹּל תַּחְבֹּל שַׁלְמַת רֵעֶך עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ לְבַדְּהֹ הָוֹא שִׁמְלָתוֹ לְעֹרֵוֹ בַּפֶּּוָה יִשְׁכָּב וְהָיָה בִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנִּוּן אָנִי (כוֹ) אֵלהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹרִי (כח) אָנִי (כוֹ) בֵּירָה לְא תַאֹרִי (כח) בְּנֶיךְ תִּשְׁלֵּה לֹי, (כט) בֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ, לְצֹאנֶךְ שִׁבְעַת יָמִים יִהְעָשֶׂה עִם־אִמּוֹ בַּיוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי (ל) וְאַנְשִׁי־קֹדְשׁ תִּהְיוּוֹ לִי וּבְשְּׂר בַּשְּׂדָה your flocks: seven days the male first-born shall remain with its mother; on the eighth day you shall give it to Me. (30) You shall be holy people to Me: you must not eat flesh torn by beasts in the field; you shall cast it to the dogs. (1) You must not carry false rumors; you shall not join hands with the guilty to act as a malicious witness: (2) You shall neither side with the mighty to do wrong—you shall not give perverse testimony in a dispute so as to pervert it in favor of the mighty— (3) nor shall you show deference to a poor person in a dispute. (4) When you encounter your enemy's ox or ass wandering, you must take it back. (5) When you see the ass of your enemy lying under its burden and would refrain from raising it, you must nevertheless help raise it. (6) You shall not subvert the rights of your needy in their disputes. (7) Keep far from a false charge; do not bring death on those who are innocent and in the right, for I will not acquit the wrongdoer. (8) Do not take bribes, for bribes blind the clear-sighted and upset the pleas of those who are in the right. (9) You shall not oppress a stranger, for you know the feelings of the stranger, having yourselves been strangers in the land of Egypt. (10) Six years you shall sow your land and gather in its yield; (11) but in the seventh you shall let it rest and lie fallow. Let the

טָרַפַּה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֵּלֵב תַּשִּׁלְכִוּן (א) לא תַשַּׂא שֵׁמַע אתו: {ס} שָׁוָא אַל־תַּשֶׁת יַדְרְ'עִם־רָשַׂע לְהִיֹת עֵד חָמָס: (ב) לְא־תִּהְיֶה אַחֲבִיִי־רַבִּיִם לָרֶעֹת וִלֹא־תַעַנָה עַל־רָב לְנָטֹת אַחַרִי רַבִּים לְהַטִּת. (ג) וְדָּל לֹא תַהָדַּךְ בַּרִיבִוֹּ (ס) (ד) כִּי תִפְגַע שור אִיִבְרָ, אוֹ חַמֹרוֹ תֹעֵה קשֶׁב תִּשִׁיבֵנָוּ לְוֹּ {ס} (ה) כי־ תִרְאֶה חֲמִוֹר שֹנַאֲרָ רֹבֵץ ֹתַּחַת מַשַּׂאוֹ וָחָדַלְתָּ, מֵעֵזִב לוֹ עָזָב תַּעַזֹב עָמִוֹ: {ס} (ו) לֹא תַּעָה מִשְׁפַּט אַבִינִּךְ, בַּרִיבִוֹּ (ז) מִדְבַר־שֵׁקֵר תַּרְחָקָ וְנָקָי וְצַדִּיק אֵל־תַּהֲרֹג כָּי לֹא־ אַצִּדִּיִק רַשָּׁעַ: (ח) וִשֹׁחַד לְא תִקָּח כִּי הַשׁחַבֹּינִעַוֵּר פִּקחִים וֵיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: (ט) וְגֶר לֹא תִלְחָץ וְאַתֵּם יִדַעָתֵּם אַת־נָפַשׁ הַגֵּר כֵּי־גַרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: (י) וְשֵׁשׁ שָׁנִים תַּזְרַע אֵת־אַרְצֵּךָ וְאָסַפִּתַּ, אֵת־ תִבוּאָתָה: (יא) וְהַשָּׁבִיעָׂת תִּשָּׁמְטֵנָּה וּנְטַשָּׁתַּוֹה וָאָכִלוּ אֵבִינֵי עַמֵּלְ וִיִתְרָם תֹאכַל חַיַּת הַשַּּׂבָה כֵּן־תַּעַשֵּׁה ֹלַכַרְמִדֶּ, לְזֵיתֵּךָּ ּ (יב) שֵׁשֶׁת יָמִים` תַּעֲשֵׂה מַעֲשֵׂיך וּבַיָּוֹם הַשָּׁבִיעִי תִּשְׁבַּתְ לְמַעַן יָנוֹים שוֹרְרְ וַחֲמֹרֶרְ וְיִנְּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְרָ וְהַגֵּריּ (יג) וּבְכֹּל needy among your people eat of it, and what they leave let the wild beasts eat. You shall do the same with your vineyards and your olive groves. (12) Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your home-born slave and the stranger may be refreshed. (13) Be on guard concerning all that I have told you. Make no mention of the names of other gods; they shall not be heard on your lips.

אֲשֶׁר־אָמַרִתִּי אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים ׁלֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךִּי

Exodus 30:11-16

(11) יהוה spoke to Moses, saying: (12) When you take a census of the Israelite men according to their army enrollment, each shall pay יהוה a ransom for himself on being enrolled, that no plague may come upon them through their being enrolled. (13) This is what everyone who is entered in the records shall pay: a half-shekel by the sanctuary weight—twenty gerahs to the shekel—a half-shekel as an offering to יהוה. (14) Everyone who is entered in the records, from the age of twenty years up, shall give יהוה's offering: (15) the rich shall not pay more and the poor shall not pay less than half a shekel when giving יהוה's offering as expiation for your persons. (16) You shall take the

שמות ל':י"א-ט"ז

(יא) וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְר.
(יב) כִּי תִשְּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנִי־יִשְׂרָאלֹ לְפְּקְדִיהֶם ׁ וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוּ לִיהֹוָה בִּפְּלְד אֹתָם וְלֹא־יִהְיָה בָהֶם לֵיהֹוָה בִּפְּלְד אֹתָם וְלֹא־יִהְיָה בָהֶם נַגְרּ בִּפְּלָד אֹתָם (יג) זֶה ו יִתְנוּ כָּל־נְגְר בִּפְּלָד אֹתָם (יג) זֶה ו יִתְנוּ כָּל־הַעְּבֶר עַל־הַפְּקְדִים מַחֲצִית הַשָּׁבֶל הַלְבר עַל־הַפְּקְדִים מִבְּן עֻשְׂרִים מַחֲצִית הַשָּׁבֶל הְרוּמָה לִיהֹנְה. (יד) מַחֲצִית הַשָּׁבֶל הְרוּמָת יְהֹנְה. (טו) שְׁנָת לְאַדִיר לְא־יִרְבֶּה וְהַדְּלֹ לֹא יִמְעִיט הְנָת הַשְּׁבֶל לְתִת אֶת־הְרוּמַת יְהֹנְה. (טו) מְמָעִלְה יְבִּן עַל־נִפְשׁמִיכֶם. (טוּ) מְמָלִים הַבְּלְתְם מִאָּת בְּבִּי עַל־נִפְשׁמִיכֶם. (טוּ) יְהֹנָה לְכַפֵּר עַל־נִפְשׁמִיכֶם. (טוּ) יְלִקְת הַשְּׁבֶל עַל־נִפְשׁמִיכֶם. מִאָּת בְּנִי יִנְיִם הְיִבְּפְשׁמִי בְּסָף הַכִּפְּרִים מֵאֶת בְּנִי מִיּת הַיִּי בְּסִף הַכְּפִּרִים מֵאֵת בְּנִי מִיּיִ עִלִּי בַּבְּשֹׁת יִבְּכִת מֵאֵת בְּנִי יִנְיִים הִיּבְּים מֵאֵת בְּנִי מִיּים הִיּבְּים מֵאֵת בְּבִּים הְנִהְיִים מִּשְׁת בְּכִבְּים מִאָּת בְּכִים מִאָּת בְּבִּים הְיִבְּים מֵאֵת בְּבִים הְיִבְּים מִאָּת בְּבִּים מִאָּת בְּבִים מִאָּת בְּכִבּים הִיּבְים מִבְּים מִאָּת בְּבִּים הִיּבִים הִיּבְּיִים מִבְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּים מִאָּת בְּבִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים מִאָּת בְּבִים בְּיִבְּים בְּנִים בְּבִבּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּיִשְׁבִים בְּבִבּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּבִבּים בְיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיּבְּים בְּיִבּבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְייבְי

expiation money from the Israelites and assign it to the service of the Tent of Meeting; it shall serve the Israelites as a reminder before יהוה, as expiation for your persons. יִשְּׂרָאֵלֹל וְנָתַתָּ, אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹנֶהל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְּׂרָאֵל לְזִכְּרוֹן לִפְנֵי יְהֹוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשׁׁתֵיכֶם: {פ}

II Kings 12:1-17

(1) Jehoash was seven years old when he became king. (2) Jehoash began his reign in the seventh year of Jehu, and he reigned in Jerusalem forty years. His mother's name was Zibiah of Beer-sheba. (3) All his days Jehoash did what was pleasing to the Eternal One, as the priest Jehoiada instructed him. (4) The shrines, however, were not removed; the people continued to sacrifice and offer at the shrines. (5) Jehoash said to the priests, "All the money, current money, brought into the House of the Eternal One as sacred donations—any money a man may pay as the money equivalent of persons, a or any other money that a man may be minded to bring to the House of the Eternal One - (6) let the priests receive it, each from his benefactor; they, in turn, shall make repairs on the House, wherever damage may be found." (7) But in the twenty-third year of King Jehoash, [it was found that the priests had not made the repairs on the House. (8) So King Jehoash summoned the priest Jehoiada and the other priests and said to them, "Why have you not kept the House in repair? Now do

not accept money from your

benefactors any more, but have it

מלכים ב י"ב:א'-י"ז

- (א) בַּן־שֶׁבַע שָׁנִים יִהוֹאָשׁ בַּמַלְכִוֹ: {פּ}
- (ב) בִּשִׁנַת־שֵׁבַע לְיֵהוּא מֶלַךְ יִהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ,ֶם וְשֵׁם אָמוֹ צָבָיָה מִבָּאֵר שָבַעּ (ג) וַיַּעשׁ יָהוֹאָשׁ הַיַּשַׁר בִּעִינֵי יִהוָה כַּל־יַמַיִו אַשֶר הוֹרָהוּ יִהוֹיַדַע הַכֹּהֵןּ (ד) רַק הַבַּמוֹת לֹא־סֶרוּ עוֹד הַעֲם מְזַבְּחִים וְּמְקַטְרִים בַּבָּמוֹת: (ה) וַיּאמֵר יָהוֹאֲשׁ אֱל־הַכֹּהֲנִים כֹּל בֶּסֶף הַקַּדָשִׁים אֲשֶׁר־יוּבָא בֵית־יִהֹוָה בַּסִף עוֹבֵר אָלשׁ כֵּסֶף נַפִּשׁוֹת עֵרכּוֹ כַּל־ בָּסֶף אֲשֶׁר יָעַלֶה על לֶב־אִּישׁ לְהַבָּיָא בֶּית יָהֹוֶה: (ו) יִקחנוּ לַהֶם הַכֹּהֲנִים אָישׁ מֵאָת מַכָּרוֹ וְהַבֹּ יִחַזְּקוּ אָת־בֶּדֶק הַבַּיִּת לְכָל אֲשֶׁר־יִמַּצֵא שֶׁם בַדַק: {פ}
 - (ז) וַיִהִי בִּשְׁנַת עֵשְׂרִים וְשֶׁלֹנֶשׁ שָׁנָה לַפֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא־חִזִּקוּ הַכּהַנִים אָת־בֶּדֶק הַבַּיִתּ (ח) וַיִּקְרַא הַבֶּּוֹלֶךְ יָהוֹאַשׁ לִיהוֹיַדַע הַכֹּהֵן וְלַכְּהֲנִים וַיָּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוָּעַ אֵינְכֶם מְחַוְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיֻת וְעַתָּה אַל־תִּקְחְוּ־ בֶסֶׁף מַאָת מַכָּרִיכֶּם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיָת

donated for the repair of the House." (9) The priests agreed that they would neither accept money from the people nor make repairs on the House. (10) And the priest Jehoiada took a chest and bored a hole in its lid. He placed it at the right side of the altar as one entered the House of the Eternal One, and the priestly guards of the threshold deposited there all the money that was brought into the House of the Eternal One. (11) Whenever they saw that there was much money in the chest, the royal scribe and the high priest would come up and put the money accumulated in the House of the Eternal One into bags, and they would count it. (12) Then they would deliver the money that was weighed out-b to the overseers of the work, who were in charge of the House of the Eternal One. These, in turn, used to pay the carpenters and the laborers who worked on the House of the Eternal One, (13) and the masons and the stonecutters. They also paid for wood and for quarried stone with which to make the repairs on the House of the Eternal One, and for every other expenditure that had to be made in repairing the House. (14) However, no silver bowls and no snuffers, basins, or trumpets—no vessels of gold or silver—were made at the House of the Eternal One from the money brought into the House of

תִּתְנָהוּ: (ט) וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנָיִם לְבִלְתִּי קַחַת־כָּסֶׁף מָאָת הַעָּם וּלְבַלְתִּי חַזֵּק אַת־בֶּדָק הַבַּיִת: (י) וַיִּקַּח יִהוֹיָדָע הַכֹּהֵוֹ אֲרְוֹן אֲחָדׁ וַיִּקֹב חֹך בִּדַלְתְּוֹ וַיָּתֵן אֹתוֹ אֵצֵל הַמִּזְבֵּחַ (בימין) [מָיָמִין] בָּבוֹא־אִישׁ בֵּית יִהֹוֶה וְנַתְנוּ־ שָׁמָה הַכּּהֲנִים שׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־ ֹהַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית־יִהֹוֶה: (יא) וַיִּהִי כָּרָאוֹתָםׁ כִּי־ַרָב הַכֵּסֵף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵּר הַפֶּלֶּךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּצְרוּ וַיִּמִנוֹ אֵת־הַכֶּסֵף הַנִּמִצָא בֵית־יִהֹוָהּ. (יב) וְנַתִנוּ אֵת־הַכֶּסֶף הַמְתֻכָּן עַל־ (יִדִי) (יד) עֹשֵׂי הַמִּלָאכָה (הפקדים) [הַמָּפְקָדִים] בֵּיִת יְהֹוֶה וַיּוֹצִיאֻׁהוּ לְחַרָשֵׁי הָעֵץ וֹלַבּנִים הָעֹשָׂיִם בֵּית יָהֹוֶה: (יג) וְלַגִּּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֵבֶן וִלְקִנְוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחִצֵּבׁ לְחַזֵּק אַת־בַּדָק בַּית־יִהֹוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיָת לְחַזִּקָה: (יד) אַךְ לֹא יַעשׂה בֵּית יָהֹוָה סִפּוֹת כַּסֵׁף מְזַמְּרוֹת מָזָרַקוֹת ֹחֲצִצְרוֹת כַּל־כִּלִי זָהָב וּכִלִי־ ּכָסֶף מִן־הַכָּסֶף הַמּוּבָא בֵית־יִהֹוֵהּ (טו) כִּי־לְעֹשֵׁי הַמְּלָאכָה יִתְנָהוּ וְחִזְּקוּ־בוֹ אֵת־בֵּית יְהֹוֶה: (טוֹ) וְלֹא יְחַשְּׁבְוּ אֶת־הָאֲנְשִׁים אֲשֶׂר יִתְּנְוּ אֶת־ הַבֶּטֶּף עַל־יָדָם לָתֵת לִעֹשֵׂי הַמִּלַאכַה ּכִי בָאֱמְנָה הַם עֹשִׂים: (יז) כֶּסֶף

the Eternal One; (15) this was given only to the overseers of the work for the repair of the House of the Eternal One. (16) No check was kept on the men to whom the money was delivered to pay the workers; for they dealt honestly. (17) Money brought as a guilt offering or as a sin offering was not deposited in the House of the Eternal One; it went to the priests.

אָשֶׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יִהֹוֶה לַכֹּהֲנִים יִהִיְוּ {פּ}